

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 55.

Vydána dne 21. července 1949.

Cena Kčs 1.—.

OBSAH:

(183.—186.) 183. Nařízení o náhradě za škody způsobené provedením ochranných opatření proti nemocem přenosným na lidi. — 184. Nařízení, jímž se zakazuje vývoz nevyvolaných snímků získaných fotograficky. — 185. Nařízení, jímž se mění vládní nařízení ze dne 25. září 1924, č. 206 Sb., kterým se provádí zákon o úpravě hospodaření ve státních závodech, ústavech a zařízeních, jež převahou nemají plniti úkoly správní. — 186. Nařízení o zatímní úpravě výcviku učňů.

183.

Vládní nařízení

ze dne 7. července 1949

o náhradě za škody způsobené provedením ochranných opatření proti nemocem přenosným na lidi.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 25, odst. 4 a § 26 zákona ze dne 20. března 1948, č. 60 Sb., o potírání nemocí přenosných na lidi (dále jen „zákon“):

§ 1.

(1) Stát (zdravotní správa) poskytne náhradu za pracovní výdělek ušlý následkem ochranných opatření nařízených a provedených podle ustanovení zákona nebo předpisů vydaných podle něho (dále jen „ochranné opatření“) osobám, u kterých součet ročního důchodu spolu s důchodem osob povinných je živiti nepřesahuje částku 72.000 Kčs. Tato částka se zvyšuje o 3.600 Kčs na každého dalšího rodinného příslušníka, který má nárok na výživu.

(2) Ušlý pracovní výdělek se nahradí v celé výši, pokud náhrada takto poskytnutá nepřesahuje spolu s případným ostatním příjmem poškozeného částku 36.000 Kčs ročně. Částka 36.000 Kčs se zvyšuje o 3.600 Kčs na každého dalšího rodinného příslušníka, který má nárok na výživu.

(3) Přísluší-li oprávněné osobě podle jiných předpisů nárok na náhradu ušlého výdělku proti osobě třetí, poskytne jí stát (zdravotní správa) pouze případný doplněk na míru uvedenou v odstavci 2.

§ 2.

(1) Ušlým pracovním výdělkem podle tohoto nařízení se rozumí částka, kterou by osoba poškozená provedením ochranného opatření (dále jen „poškozený“) vydělala, kdyby nebylo došlo k provedení ochranného opatření.

(2) Za základ pro zjištění ušlého pracovního výdělku podle odstavce 1 se bere

a) u zaměstnanců průměrný pracovní výdělek za poslední zúčtovací období, předcházející ochrannému opatření, s výjimkou náhrady hotových výloh,

b) u učňů vychovávací příspěvek,

c) u domáckých dělníků průměrná pracovní odměna za poslední kalendářní rok, s výjimkou náhrady hotových výloh,

d) u osob samostatně výdělečně činných částka, která odpovídá příjmu stanovenému příslušnou mzdovou úpravou pro zaměstnance tak odborně kvalifikovaného, že může zastupovati podnikatele ve vedení podniku,

e) u zemědělců částka, která odpovídá ročnímu vyměřovacímu základu stanovenému vyhláškou ministerstva práce a sociální péče, vydanou podle § 20, odst. 3 zákona ze dne 15. dubna 1948, č. 99 Sb., o národním pojištění,

f) u spolupracujících členů rodiny částka, která odpovídá příjmu, který by náležel zaměstnanci, jež spolupracující člen rodiny nahrazuje, nikoliv však příjmu převyšujícímu částku stanovenou podle písm. d) nebo e).

(3) Ušlý pracovní výdělek se vypočte tak, že se základ (odstavec 2) dělí počtem kalendářních dnů příslušného období a výsledek se násobí počtem kalendářních dnů, v nichž bylo provedeno ochranné opatření.

(4) V případech hodných zvláštního zřetele, zejména s ohledem na sociální poměry poškozeného, může krajský národní výbor povolit, aby se při zjišťování ušlého výdělku započítaly i jiné částky než uvedené v odstavci 2.

§ 3.

Za předměty, kterých nelze použití k původnímu účelu proto, že byly poškozeny nebo zničeny při provádění ochranných opatření nařízených podle § 16, odst. 2 až 4 zákona, poskytne stát (zdravotní správa) jejich vlastníku náhradu podle dalších ustanovení.

§ 4.

Náhrada se poskytuje ve výši rozdílu mezi obecnou cenou předmětu před provedením ochranného opatření a po jeho provedení. Při tom se nepřihlíží ke snížení hodnoty předmětu plynoucímu z podezření, že předmět chová zárodky přenosné nemoci.

§ 5.

(1) Náhrada se neposkytuje

a) za předměty, které jsou ve vlastnictví státu, svazků lidové správy, jejich ústavů, podniků a fondů, jakož i ústavů, podniků a fondů jimi spravovaných;

b) za předměty, s nimiž bylo nakládáno v rozporu s ochranným opatřením nařízeným podle § 9 zákona.

(2) Nárok na náhradu nepřísluší poškozenému,

a) který nabyl předmětu, ač věděl nebo podle okolností vědět musil, že tento předmět chová zárodky přenosné nemoci nebo že měl býti desinfikován;

b) který jednal proti ustanovením zákona nebo předpisů vydaných podle něho v případě přenosné nemoci, pro niž byla provedena desinfekce (zničení předmětu).

§ 6.

(1) Nárok na náhradu za škodu způsobenou provedením ochranného opatření se přihla-

šuje na zvláštním tiskopise, jehož vzor vyhlásí ministerstvo zdravotnictví v Úředním listě. O přihlášce rozhoduje okresní národní výbor, který nařídil provedení ochranného opatření.

(2) V případech hodných zvláštního zřetele, zejména v případech, kde je ohrožena výživa poškozeného nebo jeho rodinných příslušníků, kteří mají nárok na výživu, může okresní národní výbor poskytnouti na žádost poškozeného přiměřenou zálohu na náhradu škody způsobené ochrannými opatřeními za jejich provádění. Záloha však nesmí přesahovati pracovní výdělek ušlý až do dne, kdy byla poskytnuta, po případě obecnou cenu předmětu poškozeného nebo zničeného desinfekcí.

§ 7.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr zdravotnictví v dohodě se zúčastněnými ministry.

Zápotocký v. r.

Plojhar v. r.

184.

Vládní nařízení

ze dne 12. července 1949.

jímž se zakazuje vývoz nevyvolaných snímků získaných fotograficky.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 41, odst. 1 zákona ze dne 13. května 1936, č. 131 Sb., o obraně státu:

§ 1.

(1) Vývoz nevyvolaných snímků získaných fotograficky se zakazuje.

(2) Ministerstvo vnitra může v dohodě s ministerstvy národní obrany a informací a osvěty povolit výjimky ze zákazu vysloveného v odstavci 1.

(3) Ministerstva uvedená v odstavci 2 mohou přenést rozhodování o výjimkách ze zákazu vysloveného v odstavci 1 na podřízené orgány. Podrobnosti stanoví uvedená ministerstva vyhláškou v Úředním listě.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministři vnitra, národní obrany, informací a osvěty, financí a zahraničního obchodu.

Zápotocký v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Nosek v. r.

Kopecký v. r.

Dr. Gregor v. r.

Kabeš v. r.

185.

Vládní nařízení

ze dne 12. července 1949,

jímž se mění vládní nařízení ze dne 25. září 1924, č. 206 Sb., kterým se provádí zákon o úpravě hospodaření ve státních závodech, ústavech a zařízeních, jež převahou nemají plniti úkoly správní.

Vláda republiky Československé nařizuje podle §§ 1, 2 a 6 zákona ze dne 18. prosince 1922, č. 404 Sb., o úpravě hospodaření ve státních závodech, ústavech a zařízeních, jež převahou nemají plniti úkoly správní:

Čl. I.

Z výčtu podniků spravovaných podle zásad obchodního hospodaření uvedeného v § 1 vládního nařízení č. 206/1924 Sb. se vypouští podnik „Státní lázně“.

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr zdravotnictví v dohodě se zúčastněnými ministry.

Zápotocký v. r.

Plojhar v. r.

186.

Vládní nařízení

ze dne 7. července 1949

o zatímní úpravě výcviku učňů.

Vláda republiky Československé nařizuje se souhlasem presidenta republiky podle § 42, odst. 1 zákona ze dne 27. října 1948, č. 241 Sb., o prvním pětiletém hospodářském plánu rozvoje Československé republiky (zákona o pětiletém plánu):

§ 1.

(1) Výcvik učňů je soustavná příprava pracujících k odborné práci v učebních oborech (odstavec 2).

(2) Výcvik učňů se provádí v učebních oborech, které vyhlásí v Úředním listě ministerstvo práce a sociální péče v dohodě s ministerstvem, do jehož působnosti náleží hospodářské nebo správní odvětví, v něm se školení učňů bude převážně provádět (v dalším jen „zúčastněné ministerstvo“), po slyšení jednotné odborové organizace. Učební obory mohou být samostatné nebo tvořit soustavu učebních oborů na sebe navazujících.

(3) Učební dobu pro jednotlivé učební obory vyhlásí v délce od 1 do 3 roků ministerstvo práce a sociální péče v dohodě se zúčastněným ministerstvem po slyšení jednotné odborové organizace v Úředním listě.

(4) Výcvik učňů může provádět každý podnik (podnikatel), ústav a provozovatel jiného zařízení, u něhož jsou splněny předpoklady pro úspěšný výcvik v učebním oboru (odstavec 5). Ústav a provozovatel jiného zařízení potřebují však k provádění výcviku učňů též povolení krajského národního výboru. Tohoto povolení nepotřebují ústavy a provozovatelé jiných zařízení, kteří provádějí výcvik učňů na podkladě dosavadních předpisů nebo správních rozhodnutí.

(5) Na výcvik učňů v učebních oborech vyhlášených podle odstavce 2 se vztahují, pokud toto nařízení nestanoví jinak, dosavadní předpisy o výcviku učňů, a to, pokud jde o podniky, závody, ústavy a jiná zařízení nepodléhající živnostenskému řádu nebo živnostenskému zákonu, obdobně.

§ 2.

(1) Československý ústav práce vypracuje popisy učebních oborů a osnovy výcviku, které schvaluje ministerstvo práce a sociální péče v dohodě se zúčastněným ministerstvem po slyšení jednotné odborové organizace. Popis učeb-

ního oboru a osnova výcviku; jejichž schválení bylo ministerstvem práce a sociální péče vyhlášeno v Úředním listě, jsou pro výcvik učňů závazné.

(2) Dozor nad prováděním výcviku učňů vykonává krajský národní výbor.

§ 3.

(1) Učňové se podrobují na konci učební doby učňovské zkoušce. Péče o provádění těchto zkoušek náleží krajskému národnímu výboru.

(2) Učni, který s úspěchem vykonal učňovskou zkoušku, vydá krajský národní výbor po uplynutí učební doby výuční list.

§ 4.

(1) Krajský národní výbor může v případech hodných zvláštního zřetele povolit vykonání učňovské zkoušky před koncem učební doby, nikoli však před uplynutím poloviny stanovené učební doby (§ 1, odst. 3).

(2) Vykoná-li učň s úspěchem učňovskou zkoušku podle odstavce 1, promíjí se mu zbytek učební doby; krajský národní výbor mu vydá výuční list.

§ 5.

(1) Krajský národní výbor může v případech hodných zvláštního zřetele povolit vykonání učňovské zkoušky z určitého učební oboru též osobám starším 21 roků, které se sice nepodrobily odbornému výcviku v učebním poměru, byly však zaměstnány po dobu trvající alespoň dvojnásobek stanovené učební doby (§ 1, odst. 3) pracemi spadajícími do onoho učební oboru.

(2) Jde-li o nové učební obory vyhlášené za účinnosti tohoto nařízení a jsou-li jinak splněny předpoklady uvedené v odstavci 1, může krajský národní výbor výjimečně povolit vykonání učňovské zkoušky po uplynutí doby kratší, než je uvedena v odstavci 1, nejméně však doby odpovídající stanovené učební době (§ 1, odst. 3).

(3) Osobám uvedeným v odstavcích 1 a 2, které s úspěchem vykonaly učňovskou zkoušku, vydá krajský národní výbor výuční list.

§ 6.

Ministerstvo práce a sociální péče vyhlásí v dohodě se zúčastněným ministerstvem a ministerstvem školství, věd a umění po slyšení jednotné odborové organizace v Úředním listě předpisy o učňovských zkouškách (§ 3), zejména také o podmínkách, za kterých lze udělit povolení k vykonání učňovské zkoušky před

koncem učební doby (§ 4) a osobám, které se nepodrobily odbornému výcviku v učebním poměru (§ 5).

§ 7.

Působnost, která podle tohoto nařízení, předpisů podle něho vydaných nebo podle ostatních předpisů o výcviku učňů přísluší krajskému národnímu výboru, vykonává u hornických učňů báňský úřad druhé stolice.

§ 8.

Jednání a opomenutí přičítací se ustanovení § 2, věty druhé nebo ustanovení § 135, odst. 1 nebo 2, § 137 nebo 140 živnostenského zákona trestá, nejde-li o čin trestný soudně, okresní národní výbor jako přestupek pokutou do 10.000 Kčs nebo vězením (uzamčením) do 1 měsíce nebo oběma těmito tresty. Pro případ nedobytnosti pokuty vyměří se náhradní trest vězení (uzamčení) podle míry zavinění do 1 měsíce. Uloží-li se oba druhy trestu zároveň, nesmí trest na svobodě spolu s náhradním trestem za nedobytný peněžitý trest přesahovat 1 měsíc.

§ 9.

(1) Zrušuje se platnost, po případě použitelnost, všech předpisů odporujících tomuto nařízení a předpisům podle něho vydaným.

(2) Zejména se zrušuje platnost, po případě použitelnost:

a) § 15, odst. 6, § 17, odst. 2, § 136, odst. 1 a 2, § 147, odst. 2 a 3, §§ 148 až 151, § 160, odst. 3, písm. b) a c), § 195, odst. 1, písm. f) a § 211, odst. 2, písm. k) živnostenského zákona;

b) § 1, odst. 1, § 5, § 6, odst. 1, § 7, odst. 1 až 4, § 8, § 9, odst. 1, §§ 11 a 12, §§ 15 až 17, § 19 a § 20, odst. 3 vládního nařízení ze dne 3. července 1943, č. 200 Sb., o úpravě výcviku k povolání.

(3) Dokud nebudou vydány předpisy podle § 1, odst. 2 a 3 a § 6, postupuje se při výcviku učňů ve věcech, které tyto předpisy mají upravit, podle dosavadních předpisů.

§ 10.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. července 1949 a pozbude jí dnem 31. prosince 1953; provede je ministr práce a sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

Gottwald v. r.

Zápotocký v. r.

Erban v. r.